

PARLAMENT DE CATALUNYA

**PROJECTE DE LLEI D'ERRADICACIÓ DE L'AMIANT A
CATALUNYA**

(tram. 200-00004/15)

**COMPAREIXENÇA EN PONÈNCIA DE LA FEDERACIÓ DE
MUNICIPIIS DE CATALUNYA (FMC)**

Il·lm. Sr. David Bote Paz, President de l'FMC i Alcalde de Mataró

Dilluns, 21 de juliol de 2025, 16h

Desenvolupament de l'audiència: intervenció de quinze minuts aproximadament. A continuació, s'obre un torn de paraules en què els grups parlamentaris poden formular preguntes o demanar aclariments al compareixent durant deu minuts. El compareixent respon globalment i disposa de cinc minuts. Els grups parlamentaris poden demanar al compareixent algun altre aclariment. L'audiència conclou amb la resposta del compareixent.

Benvolguts diputats / benvolgudes diputades,

Com a President de l'FMC agraeixo l'oportunitat d'estar en aquesta cambra per aportar la visió dels ens locals en relació amb el Projecte de Llei d'Erradicació de l'Aminat a Catalunya.

Honorable president, honorables diputats i diputades, comparec avui davant aquesta cambra en representació dels ajuntaments de Catalunya per manifestar que des del món local compartim plenament la necessitat i la urgència d'erradicar l'amiant del nostre territori i de fer-ho com més aviat millor. Tenim un compromís real al respecte.

L'Estat, amb la Llei 7/2022, de residus i sòls contaminats, amb una certa manca de lleialtat institucional, i són paraules del Síndic de Greuges en el seu informe sobre la retirada de l'amiant a Catalunya, va incloure una disposició addicional imposant a tots els ajuntaments d'Espanya una obligació en matèria de residus perillosos, que escapava a les competències pròpies dels ajuntaments. Se'ls va assignar la difícil tasca d'elaborar els censos municipals d'instal·lacions i emplaçaments amb amiant i establir un calendari de retirada. Aquesta obligació tenia un termini de quasi impossible compliment: un any des de l'entrada en vigor de la llei.

La Llei estatal no va dotar els ajuntaments de recursos (ni tècnics, ni materials ni econòmics) per donar compliment a aquesta obligació, imprescindible per altra banda per aconseguir un diagnòstic concret i planificar de manera adequada la retirada de l'amiant a cada municipi.

El resultat és que a Catalunya s'estima un compliment aproximat d'aquesta obligació d'un 30% dels municipis, essent molt inferior en la resta de l'Estat.

L'informe del Síndic de greuges de juliol de 2024, al que ja ens hem referit, posa de manifest que, d'acord amb la informació facilitada per la Generalitat de Catalunya, al mes de juliol de 2024 el Departament de la Presidència havia rebut únicament 259 censos municipals, que representen el 27,3 % de els municipis de Catalunya. D'aquests, 208 havien indicat que tenien amiant (el 22,0 % del total de municipis de Catalunya), i 51 que no en tenien; i només el 2,9 % dels municipis de Catalunya van presentar el calendari de retirada.

De l'estudi dels censos presentats s'ha pogut concloure que els MCA es localitzen bàsicament a les cobertes d'instal·lacions o edificis (82,4% dels casos), així com en baixants o canonades.

En paral·lel, al mes d'abril de 2024, la Generalitat de Catalunya va fer públic el primer cens de cobertes de fibrociment elaborat per l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya, elaborat mitjançant ortofotos i intel·ligència artificial, segons el qual gairebé tots els municipis catalans (945) tenen cobertes de

fibrociment al seu terme municipal. És obvi que a la vista d'aquesta informació caldrà revisar el contingut dels censos municipals presentats i contrastar les informacions.

La tasca no ha fet més que començar i el camí serà llarg i costós.

Segons el Preàmbul de la llei, a Catalunya s'estima que hi ha prop de 4 milions de tones de fibrociment i entre unes 6.000 i 30.000 tones de projectats i calorifugats, entre altres materials. Una gran part d'aquests materials es van instal·lar entre mitjans dels anys 60 i finals dels anys 80, per la qual cosa aquests materials han arribat al final de la seva vida útil o bé hi estan arribant.

Per això, ens trobem davant d'un problema de salut pública i mediambiental de caràcter global en el que les administracions locals tenim competències pròpies limitades.

Els Ajuntaments tenim competències sobre els residus domèstics peril·losos que s'originen a les llars i assumim la seva recollida separada, per imposició de la Llei 7/2022, de residus i sòls contaminats, amb els esforços que això comporta pels municipis, des del 31 de desembre de 2024; però no tenim competència en matèria de residus peril·losos. De fet la pròpia llei estatal disposa que les fraccions separades de residus domèstics peril·losos no tindran la consideració de residus peril·losos fins que no s'hagin lliurat per al seu tractament en el punts de recollida que hagin establert les entitats locals.

El fibrociment no és un residu domèstic perillós, sinó que constitueix un material de la construcció classificat com a residu perillós amb codi CER / LER 17 06 05*, quina gestió i retirada no és competència dels ajuntaments.

Ni tenim competències en la gestió de l'amiant ni tenim prou capacitat econòmica ni tècnica per assumir un repte d'aquestes dimensions per a la seva gestió i retirada.

Estem d'acord en que un repte d'aquesta magnitud requereix la cooperació i la col·laboració de totes les administracions implicades en tots els àmbits (estatal, autonòmic i local) i un treball conjunt d'acord amb el principi de lleialtat institucional, però aquesta cooperació i col·laboració no pot traduir-se en una confusió en l'atribució de competències.

Les competències municipals estan clarament limitades als residus domèstics peril·losos, i que en cap cas els MCA es consideren com a tals i, per tant, queden clarament exclosos de la competència del món local.

Tot i això estem d'acord en que aquest projecte de llei ha de ser un instrument útil per tal d'eliminar el risc que l'amiant suposa per a la salut pública i que, per tal d'assolir els objectius marcats, cal seguir una agenda pautada i exigent amb uns terminis establerts i una priorització clara.

Tanmateix, des de l'àmbit municipal hem d'expressar serioses preocupacions sobre l'articulació de responsabilitats i el finançament que proposa la nova llei, malgrat compartir l'esperit i la finalitat d'una Catalunya lliure d'amiant.

El problema és de país i requereix un Pla nacional, objectius definits, terminis realistes, pressupostos adequats, infraestructures, recursos humans, participació de totes les parts i consens i voluntat política.

El món municipal, especialment els municipis mitjans i petits, no té capacitat per garantir el compliment de les obligacions que deriven de la norma, no disposa ni dels recursos econòmics ni dels recursos tècnics, materials i humans requerits per a la seva aplicació.

1. Objectius ambiciosos que superen les recomanacions europees, però sense recursos clarament definits:

Les directives europees no estableixen un termini màxim obligatori d'erradicació de l'amiant, tot i que les recomanacions NO VINCULANTS apunten a una Europa lliure d'amiant abans del 2032.

Ens volem aturar un moment en analitzar aquestes recomanacions NO VINCULANTS:

- Al març de 2013, la Resolució del Parlament Europeu va instar a la UE a realitzar una avaluació d'impacte i un anàlisi de costos i beneficis de la possibilitat de crear plans d'acció nacionals per a l'eliminació segura de l'amiant dels edificis públics i d'aquells en els que es prestin serveis d'accés públic abans de 2028.

- Al febrer de 2015, el Dictamen del Comitè Econòmic i Social Europeu va instar a la UE a prioritzar l'eliminació total de l'amiant a finals de l'any 2032 i a coordinar els plans d'acció dels Estats membres, i va suggerir que la Comissió Europea considerés l'obertura de fons estructurals per finançar plans d'eliminació de l'amiant, així com la promoció de la recerca i la innovació per al tractament i inertització de residus que contenen amiant.

El Pla Nacional per a l'erradicació de l'amiant a Catalunya 2023-2032 (aprobat per acord GV/53/2023 el 21 de març de 2023), seguint aquestes recomanacions, es va fixar com a objectiu la retirada completa dels materials amb amiant abans del 2032 i va determinar la prioritització de la retirada d'edificis públics amb més risc abans del 2028.

L'objectiu és encomiable, però ha d'anar acompanyat d'un suport real.

La UE, malgrat el suggeriment que es va l'any 2015, no ha obert una línia de fons estructurals específica i exclusiva per finançar plans d'eliminació de l'amiant; de forma que caldrà fer-ho amb els ingressos de les diferents administracions nacionals, sense perjudici de la decisió d'utilitzar els fons estructurals per aquest propòsit.

2. Insuficiència de recursos i mitjans per afrontar la magnitud del desafiament:

La magnitud del problema és extraordinària. Ho hem dit, s'estima que a Catalunya hi ha prop de 4 milions de tones de fibrociment, amb un cost total de retirada i gestió, segons va determinar la CECOT durant la tramitació de l'avantprojecte, que superaria els 14.000 milions d'euros. Aquesta xifra tant important recaurà principalment en els pressupostos de les administracions públiques; incloent els ajuntaments; sense que ens trobem davant d'una competència municipal pròpia.

El Pla Nacional per a l'erradicació de l'amiant, dins de l'apartat del marc pressupostari, no fa un anàlisi de costos; però sí que determina que el finançament públic haurà de garantir tant l'execució de les actuacions d'erradicació de l'amiant dels edificis i espais públics, com cercar les vies de finançament i línies d'ajut necessàries per fomentar l'erradicació de l'amiant en l'espai privat.

Durant la tramitació de l'avantprojecte d'aquest Projecte de Llei tampoc es va fer una Memòria econòmica que traduís econòmicament el problema que hem de solucionar.

El nostre principal repte són els béns de titularitat pública municipal. Les diferents administracions, per imposició de la disposició addicional de la Llei 7/2022, de residus i sòls contaminats, haurem de gestionar les instal·lacions o emplaçaments amb més risc abans del 2028, a quin efecte cal elaborar un pla calendaritzat per complir l'obligació de fer efectiva aquesta retirada i caldran molts recursos per fer-ho.

Les ajudes i subvencions recents (50 milions d'euros aproximadament en els darrers 2 anys) són "totalment insuficients".

Per altra banda, cal tenir en compte que les infraestructures actuals per a gestionar aquest residu són clarament insuficients. Actualment, només hi ha un abocador autoritzat a Catalunya per a l'emmagatzematge definitiu d'amiant, situat a Castellolí. Només algunes poques deixalleries accepten fibrociment d'obres menors en petites quantitats i de forma molt específica.

El Projecte de Llei obliga a la creació de deixalleries i dipòsits adaptats per a la recepció provisional de residus amb MCA, però no especifica com es finançarà ni com es gestionarà la transició fins que estiguin operatius.

Per donar compliment a aquest precepte els ajuntaments, per mandat del Projecte de Llei en tràmit, hauran de posar a disposició els terrenys per instal·lar dipòsits o deixalleries especials per a MCA, en el cas que sigui necessari.

No tots els ajuntaments disposen de terrenys aptes per instal·lar dipòsits o deixalleries especials ni és competència municipal la gestió dels residus peril·losos.

Ens enfrontem igualment a una escassetat d'empreses acreditades i de personal especialitzat per a la retirada segura de l'amiant.

3. La llei no concreta els recursos i mesures transitòries necessàries:

El Projecte de llei incorpora instruments com el Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya —finançat a través de crèdits pressupostaris del Govern— i una Disposició Final 6a que garanteix la suficiència financera dels municipis catalans. Tot i això, cal que aquesta garantia es concreti amb mesures reals.

El text inicial de l'avantprojecte no definia un mecanisme clar de dotació pressupostària, fet que va portar la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) a denunciar un traspàs de competències sense recursos suficients. Tot i que la garantia de suficiència financera s'ha inclòs en el text definitiu, no s'ha dimensionat ni s'ha establert la seva periodicitat.

Creiem, però, que cal concretar les obligacions de finançament en el text definitiu i que la llei ha de garantir el finançament pluriennal de les administracions públiques locals.

L'èxit d'aquesta normativa dependrà de l'articulació eficient dels recursos econòmics i del compliment dels terminis. Es necessita una dotació econòmica adequada per als municipis. Esperem que el futur desenvolupament reglamentari de la llei i l'aprovació del pla sectorial que reguli la ubicació i gestió dels punts d'emmagatzematge i dipòsit controlat de residus amb MCA aportin la claredat i els recursos necessaris.

4. Els ajuntaments no poden assumir funcions sancionadores sobre matèries fora de la seva competència:

La Llei 7/2022, de residus i sòls contaminats, com a legislació bàsica estatal, limita les competències dels ens locals a la gestió dels residus domèstics, excloent explícitament la gestió dels residus peril·losos. A Catalunya, la gestió dels residus peril·losos correspon exclusivament a la Generalitat, a través de l'Agència de Residus de Catalunya.

Malgrat aquesta delimitació competencial, el projecte estableix que els municipis de més de 20.000 habitants seran competents per exercir funcions d'ordenació, inspecció i sanció. Això suposa un traspàs de competències autonòmiques als ajuntaments, imposant funcions que, segons la legislació vigent, no formen part de les seves competències pròpies. Tot i que els municipis tenen responsabilitats en matèria de salubritat pública i medi ambient urbà, la gestió de residus peril·losos en queda exclosa.

5. Propostes de millora del redactat:

Exposat l'anterior, les nostres propostes de millora al redactat del text són les següents esmenes, que s'orienten a deixar constància que la gestió de residus perillosos no és una competència municipal, resoldre el punt crític del finançament i la suficiència de mitjans; així com posar de relleu la manca d'infraestructures.

L'atribució d'obligacions als ens locals sense recursos específics vulnera el principi de suficiència financera i la capacitat real d'execució. La creació d'una línia de finançament específica, la implantació d'infraestructures i la coordinació supramunicipal són essencials per garantir el compliment de la llei.

Esmena núm. 1

Article 7. Obligacions de les administracions públiques de Catalunya

Es proposa modificar el redactat i afegir un apartat nou, amb la redacció següent:

Text actual:

"1. Les administracions públiques catalanes, en el marc de les seves competències, tenen les obligacions següents:

a) Identificar, gestionar i retirar els MCA en els béns mobles, immobles i les infraestructures de la seva titularitat, d'acord amb els calendaris, els criteris i els procediments establerts.

b) Establir un sistema de finançament adient i suficient per a gestionar i retirar els MCA.

c) Elaborar i mantenir actualitzat el cens català dels MCA que preveu el títol II d'aquesta Llei.

d) Fomentar que es proporioni a les persones treballadores formació de qualitat pel que fa a la gestió i retirada dels MCA.

e) Dur a terme, participar i col·laborar en les campanyes d'informació i de conscienciació sobre la problemàtica dels MCA.

f) Promoure la detecció i identificació de la presència de MCA en edificis, infraestructures, béns immobles, béns mobles i en qualsevol altra ubicació.

g) Aprovar plans d'inspecció i control sobre la existència de MCA en infraestructures i immobles, d'acord amb aquesta Llei i la normativa que la desplegui.

h) Incorporar de manera transversal l'objectiu de gestió i retirada dels MCA en les clàusules socials i mediambientals dels plecs dels contractes públics, sempre que resulti adequat per raó de l'objecte del contracte, d'acord amb la normativa de contractació pública.

i) Mantenir línies adients de foment per a la retirada de l'amiant d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries.

j) Vetllar pel compliment d'aquesta Llei i avaluar en l'àmbit de cada administració les mesures adoptades.

k) Promoure l'activitat i la participació de les associacions d'afectats de MCA i de les organitzacions sindicals més representatives de Catalunya.

l) Preveure un servei sanitari suficient i adequat que contribueixi a garantir la salut de les persones exposades als MCA, i que tingui en compte la morbiditat diferencial.

m) Vetllar perquè els titulars i concessionaris de les infraestructures de subministrament d'aigua, gas, electricitat i telecomunicacions, tant en ús com en desús, es mantinguin lliures de MCA.

2. Les obligacions establertes en l'apartat 1 són aplicables pel que fa a la retirada de l'amiant a les institucions públiques titulars d'immobles en l'àmbit de Catalunya.

3. Els municipis han de complir les obligacions que preveu aquesta llei en funció de la seva capacitat tècnica i organitzativa i poden recórrer per al compliment d'aquestes obligacions a qualsevol de les fórmules associatives i organitzatives previstes per la normativa vigent en matèria de règim local."

Text proposat:

1. Les administracions públiques catalanes, en el marc de les seves competències, tenen les obligacions següents:

a) Identificar, gestionar i retirar els MCA en els béns mobles, immobles i les infraestructures de la seva titularitat, d'acord amb els calendaris, els criteris i els procediments establerts.

b) Establir un sistema de finançament adient i suficient per a gestionar i retirar els MCA.

c) Elaborar i mantenir actualitzat el cens català dels MCA que preveu el títol II d'aquesta Llei.

d) Fomentar que es proporcioni a les persones treballadores formació de qualitat pel que fa a la gestió i retirada dels MCA.

e) Dur a terme, participar i col·laborar en les campanyes d'informació i de conscienciació sobre la problemàtica dels MCA.

- f) Promoure la detecció i identificació de la presència de MCA en edificis, infraestructures, béns immobles, béns mobles i en qualsevol altra ubicació.
- g) Aprovar plans d'inspecció i control sobre la existència de MCA en infraestructures i immobles, d'acord amb aquesta Llei i la normativa que la desplegui.
- h) Incorporar de manera transversal l'objectiu de gestió i retirada dels MCA en les clàusules socials i mediambientals dels plecs dels contractes públics, sempre que resulti adequat per raó de l'objecte del contracte, d'acord amb la normativa de contractació pública.
- i) Mantenir línies adients de foment per a la retirada de l'amiant d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries.
- j) Vetllar pel compliment d'aquesta Llei i avaluar en l'àmbit de cada administració les mesures adoptades.
- k) Promoure l'activitat i la participació de les associacions d'afectats de MCA i de les organitzacions sindicals més representatives de Catalunya.
- l) Preveure un servei sanitari suficient i adequat que contribueixi a garantir la salut de les persones exposades als MCA, i que tingui en compte la morbiditat diferencial.
- m) Vetllar perquè els titulars i concessionaris de les infraestructures de subministrament d'aigua, gas, electricitat i telecomunicacions, tant en ús com en desús, es mantinguin lliures de MCA.

2. Els municipis han de complir les obligacions que preveu aquesta Llei en funció de la seva capacitat tècnica i organitzativa i poden recórrer per al compliment d'aquestes obligacions a qualsevol de les fórmules associatives i organitzatives previstes per la normativa vigent en matèria de règim local, **a quin efecte es garantirà la suficiència financera necessària a través d'una línia de finançament específica dins del Fons per a l'Erradicació de l'Amiant, gestionada amb criteris d'objectivitat, equitat territorial i capacitat operativa municipal.**

Creiem que cal deixar constància de la transferència efectiva de recursos als ajuntaments per assumir les responsabilitats que els imposa la Llei.

Considerem que **l'apartat 2. del text inicial ha de ser suprimit**, atès que el precepte es refereix a les obligacions de les administracions públiques en el marc de les seves competències, sense que sigui convenient confondre les obligacions derivades de les competències de cada administració amb les obligacions pròpies de cadascuna com a titular d'immobles, que seran les pròpies de qualsevol altre titular.

Esmena núm. 2

Article 16. Pla nacional per a la gestió i retirada de l'amiant a Catalunya

Es proposa afegir un apartat nou, amb la redacció següent:

Text actual:

"1. El Pla nacional per a la gestió i retirada de l'amiant a Catalunya és l'instrument de planificació emprat per promoure l'acció coordinada i coherent dels poders públics i de l'activitat privada que sigui procedent per a gestionar i retirar l'amiant a Catalunya.

2. El Pla nacional es pot desenvolupar per mitjà de plans especials que es considerin necessaris segons l'àmbit geogràfic, material i poblacional, els quals han de concretar i desplegar les seves determinacions específiques.

3. El Pla nacional és avaluat i revisat cada dos anys.

4. L'elaboració, la modificació i la revisió del Pla nacional correspon al Govern, a proposta de la Comissió Catalana per a la Gestió i la Retirada de l'amiant."

Text adicional proposat:

5. El Pla Nacional haurà de tenir en compte la capacitat econòmica, tècnica i organitzativa dels ens locals, per tal d'establir el calendari per a la gestió i retirada de l'amiant.

El calendari per a la gestió i retirada de l'amiant en què els ajuntaments hagin d'estar implicats ha de permetre flexibilitzar els terminis d'execució segons les realitats locals, per tal d'assegurar una implementació eficaç i realista.

Esmena núm. 3

Article 21. Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya

Es proposa afegir un apartat nou, amb la redacció següent:

Text actual:

"El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya té com a finalitat el finançament de les actuacions de detecció, gestió i retirada de l'amiant i de la resta d'iniciatives vinculades al tractament i la gestió i retirada de l'amiant, incloses la difusió, la sensibilització, la formació, assessorament i el foment de les iniciatives privades concurrents amb els objectius del Fons, en particular quan es vinculin a l'impuls de les energies renovables."

Text adicional proposat:

El Fons per a l'Erradicació de l'Amiant de Catalunya tindrà una línia de finançament específica per a les actuacions que hauran d'assumir

les administracions locals en compliment de la llei, amb especial atenció als municipis rurals.

Les obligacions que s'imposen als ajuntaments no formen part de les seves competències pròpies i caldrà garantir la seva suficiència financera, especialment pel que fa als municipis amb menys recursos tècnics i humans.

Esmena núm. 4

Article 31. Emmagatzematge i dipòsit de residus amb MCA

Es proposa modificar el redactat actual, amb la redacció següent:

Text actual:

"1. En el supòsit que els residus amb MCA que hagin estat retirats no puguin ser transportats de manera immediata a la seva destinació final, han de ser emmagatzemats i custodiats de manera segura d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa vigent en matèria de residus.

2. Els residus amb MCA han de ser dipositats i custodiats de manera definitiva en dipòsits controlats de residus perillosos (classe III) o mitjançant un emmagatzematge temporal amb empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les Deixalleries municipals autoritzades a tal efecte."

Text proposat:

1. En el supòsit que els residus amb MCA que hagin estat retirats no puguin ser transportats de manera immediata a la seva destinació final, han de ser emmagatzemats i custodiats de manera segura d'acord amb el que estableix aquesta Llei i la normativa vigent en matèria de residus.

2. Els residus amb MCA han de ser dipositats i custodiats de manera definitiva en dipòsits controlats de residus perillosos (classe III) o mitjançant un emmagatzematge temporal amb empreses gestores de residus autoritzades, incloent-hi les Deixalleries municipals, **en el cas que estiguin autoritzades a tal efecte.**

La gestió de residus perillosos no és competència municipal.

Esmena núm. 5

Es proposa modificar el redactat, amb la redacció següent:

Text actual:

Article 44. Competències dels Ajuntaments

"1. Els municipis de Catalunya que, en compliment de la normativa en matèria de residus, han d'elaborar un cens municipal de materials que contenen

amiant, l'han de remetre a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat per tal de nodrir el Cens Català dels MCA.

2. Els municipis de més de 20.000 habitants són competents per a exercir les funcions d'ordenació, d'inspecció i sanció previstes en aquesta Llei, quan no s'hagin atribuït expressament a un altre òrgan."

Text proposat:

1. Els municipis de Catalunya que, en compliment de la normativa en matèria de residus, han d'elaborar un cens municipal de materials que contenen amiant, l'han de remetre a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat per tal de nodrir el Cens Català dels MCA.

2. Els municipis de més de 20.000 habitants **podran** exercir les funcions d'ordenació, d'inspecció i sanció previstes en aquesta Llei, **quan l'Administració que les tingui atribuïdes no exerceixi les seves competències.**

La modificació del paràgraf 2. evitarà conflictes competencials.

Esmena núm. 6

Article 45. Deure de cooperació

Es proposa la modificació del redactat, amb la redacció següent:

Text actual:

"Els municipis de menys de 20.000 habitants han de comptar amb el suport i l'assistència tècnica i jurídica dels ens supramunicipals."

Text proposat:

Els municipis de menys de 20.000 habitants han de comptar amb el suport i l'assistència tècnica i jurídica dels ens supramunicipals.

L'Administració de la Generalitat ha d'establir un programa de cooperació activa i una unitat de suport operatiu territorial als ens locals.

Esmena núm. 7

Disposició addicional tercera.

Es proposa la modificació del redactat i afegir un apartat nou, amb la redacció següent:

Text actual:

"1. El Conselh Generau d'Aran i les comarques de Catalunya que es determinin per acord del Govern han de disposar d'una deixalleria adaptada per a la recepció de residus amb MCA o bé un dipòsit controlat que permeti assegurar la custòdia provisional dels materials amb MCA fins a la seva destinació d'abocament definitiva. Les deixalleries han de disposar de personal amb la formació i capacitat necessària i estar dotades dels mitjans materials que la manipulació i dipòsit dels MCA requereix.

2. Per donar compliment a l'apartat anterior, el Conselh Generau d'Aran i els ajuntaments han de posar a disposició els terrenys per instal·lar dipòsits o deixalleries especials per a MCA, en el cas que sigui necessari."

Text proposat:

1. El Conselh Generau d'Aran i les comarques de Catalunya que es determinin per acord del Govern han de disposar d'una deixalleria adaptada per a la recepció de residus amb MCA o bé un dipòsit controlat que permeti assegurar la custòdia provisional dels materials amb MCA fins a la seva destinació d'abocament definitiva. Les deixalleries han de disposar de personal amb la formació i capacitat necessària i estar dotades dels mitjans materials que la manipulació i dipòsit dels MCA requereix.

2. Per donar compliment a l'apartat anterior, el Conselh Generau d'Aran i els ajuntaments han de posar a disposició els terrenys per instal·lar dipòsits o deixalleries especials per a MCA, en el cas que sigui necessari, **sempre que disposin de terrenys aptes a l'efecte.**

3. És obligació de l'Administració de la Generalitat garantir la implantació territorial equitativa de deixalleries adaptades, que haurà de preveure la creació progressiva de nous punts de dipòsit en funció del volum d'MCA.

3. L'Administració de la Generalitat garantirà, abans de l'entrada en vigor de les obligacions de retirada, la creació, ampliació o adaptació de les infraestructures necessàries per a la gestió segura dels residus amb MCA i la formació i capacitat del personal.

Sense infraestructures suficients, no es podrà fer front a les obligacions de gestió dels residus amb MCA.

Esmena núm. 8

Disposició final sisena

Es proposa una modificació del redactat, amb la redacció següent:

Text actual:

"Les administracions competents han de garantir la suficiència financera dels municipis catalans per donar compliment a les obligacions establertes en

aquesta llei d'acord amb els principis de diferenciació, cohesió social i territorial.”

Text proposat:

L'Administració de la Generalitat ha de garantir, mitjançant dotacions pressupostàries específiques i pluriannuals, la suficiència financera dels ens locals catalans per donar compliment a les obligacions establertes en aquesta llei d'acord amb els principis de diferenciació, cohesió social i territorial. Els ens locals només donaran compliment a les obligacions que resultin de les seves competències pròpies mestre no disposin de la dotació pressupostària corresponent per donar compliment a les obligacions establertes en aquesta llei.

Es pretén assegurar que la suficiència financera no sigui merament declarativa, sinó que es materialitzi en recursos reals, regulars i adaptats a les necessitats de cada municipi i dels ens locals competents.

Esmena núm. 9

Nova Disposició final

Quan per raons urbanístiques o de criteris vinculats a la protecció del patrimoni cultural, la substitució d'elements construïts amb MCA exigeixi l'ús de materials que requereixin canviar les estructures de les edificacions, l'Ajuntament autoritzarà l'ús de materials alternatius mitjançant l'atorgament de la corresponent llicència d'obres o autorització administrativa i, en el cas que la llicència o l'autorització requereixi una modificació del planejament vigent, aquest haurà de fer possible la substitució.

Cal tenir en compte que en molts casos la retirada dels materials amb MCA exigirà la seva substitució i que la forma de substitució pot ser precisament la causa de la dificultat de substitució i de la impossibilitat provisional de dur-la a terme.

CONCLUSIÓ:

Els ajuntaments de Catalunya reiterem el nostre compromís amb l'erradicació de l'amiant i la nostra voluntat de col·laborar per assolir els objectius marcats.

Tanmateix, l'efectivitat d'aquesta llei —que vol ser integral i transversal— dependrà de la coordinació efectiva entre totes les administracions públiques i, fonamentalment, que els recursos econòmics, tècnics i humans estiguin a l'altura del desafiament.

Necessitem un Pla Nacional que defineixi no només objectius, sinó també pressupostos adequats, infraestructures suficients i personal qualificat i que tingui en compte la capacitat tècnica, econòmica i organitzativa dels ens locals. La garantia de suficiència financera per als municipis s'ha de

materialitzar en dotacions reals i mecanismes clars que permetin afrontar les noves obligacions sense comprometre la resta de serveis essencials.

No podem assumir la responsabilitat de sancionar sobre matèries que, legalment, no ens corresponen.

Esperem que en el tràmit parlamentari d'aquesta llei s'escolti la veu del món local i s'asseguri que Catalunya pugui assolir l'objectiu d'una regió lliure d'amiant amb el suport necessari per a totes les administracions implicades.

Gràcies per la seva atenció,